

Ebre

Aqüicultura

Aliança entre productors de musclo del Delta i de Roses

Amb el treball conjunt es busca assegurar la viabilitat del mol·lusc i adaptar-lo al canvi climàtic

El cultiu es portarà des de Roses fins al Delta en cordades. FOTO: JOAN REVILLAS

N. SERRA
DELTA DE L'EBRE

Els productors de musclo de Delta de l'Ebre i els de la Badia de Roses han plantejat una aliança que els permetrà assegurar la cria del mol·lusc i fer-la més resilient davant el canvi climàtic. Aquest treball conjunt, podria beneficiar tots dos, que s'han vist afectats per la situació climàtica.

D'una banda, els productors del territori, han detectat una gran mortalitat entre les cries per

l'augment de la temperatura de l'aigua, especialment a les badies, mentre que els productors de l'Empordà han vist com el seu producte no acabava de créixer per la falta de fitoplànctons nutrients a l'aigua.

«Fa bastants anys la mortalitat era parcial. Hi havia anys en què tota la collita arribava a l'estiu i no es moria o sobrevivia gairebé tota. Ara el musclo es mor vegada més sovint i amb mortalitats molt altes. Per tant, toca buscar alter-

natives», explica Gerardo Bonet, gerent de la Federació de Productors de Mol·luscs Delta de l'Ebre (FEPROMODEL).

Per provar si la iniciativa és viable, s'han portat fins al Delta uns vint-i-cinc mil quilos de llavor de musclo provinent de Roses. A partir del passat mes de setembre s'han anat col·locant aquestes llavors per diferents llocs de les badies per veure si funciona. De moment, FEPROMODEL fan una valoració positiva.

«S'ha desenvolupat bé la llavor. És una opció més que tenim i que creiem que pot anar bé per a les dues zones», explica Bonet afegint que la llavor de proximitat també suposarà abaratir costos.

«Només podem utilitzar llavor del Mediterrani, la que es cria aquí. Normalment, la portem d'Itàlia i Grècia, però, per exemple, pel transport d'un contenidor vingut de Grècia, paguem 4.500 euros, mentre que per un de Roses 800», detalla el gerent.

Aquest nou procés de producció consisteix a portar les cries de musclos des de Roses adherides a cordades i el cultiu es preveu dividit en dues fases. La llavor no s'entraria fins a l'octubre a les badies i, un cop dintre, començaria la fase d'engreix, on el mol·lusc estaria ja en contacte amb les algues, que ajuden a donar-li sabor i textura.

El projecte compta amb el suport del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, que també valora molt positivament aquesta unió. «La viabilitat biològica és bona i el producte també. Veiem que es pot fer. Ara tenim un parell d'anys per assegurar-ho tot, perquè s'ha de moure gairebé un milió de tones de llavor de musclo i això no és fàcil. Però a partir d'aquí podrem fer altres coses», assenyalava Jesús Gómez, delegat territorial d'Acció Climàtica, qui també celebra que amb la llavor de Roses es podria assegurar un producte de km i «controlar molt millor la llavor que entra. També podem evitar

S'han portat fins al Delta uns vint-i-cinc mil quilos de llavor de musclo provinent de Roses

malalties i paràsits de fora que no controlem».

Es preveu que el projecte continuï desenvolupant-se al llarg d'aquest 2024 i durant l'any vinent.

Cria de musclos a mar oberta

Tal com ja ha explicat el *Diari* anteriorment, els productors estan provant de cultivar el musclo fora de les badies. L'hivern passat es va fer una prova pilot per crear un punt de cria a mar oberta, entre l'Ametlla i l'Ampolla que permetria captar fins a 2.000 tones del mol·lusc.

«Estem mirant també alguna opció per tenir un polígon de cria fora les badies», explica Bonet detallant que aquest punt de cria és «un lloc on posar *longlines* per a la captació de cria i després, quan passi l'estiu, portar-ho a les badies. Primer hem de fer un estudi econòmic el més acurat possible, però de moment estem veient que l'opció de Roses podria ser inclús millor».